

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 19 lipca 2012 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Iwona Bendorf – Bundorf
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Jadwiga Walaszczyk – Fedorowicz (<i>spr.</i>)
	<i>Członek GKO:</i>	Ireneusz Piasecki
Protokolant:		<i>Hanna Kąkol</i>

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2012 r. odwołania **Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych** od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej z dnia 23 stycznia 2012 r. sygn. akt ZDB-4100-30/2011, którym uznano Obwinionego (...), pełniącego w czasie zarzucanego czynu funkcję Wójta Gminy, winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.) - zwanej dalej także ustawą, polegającego na:

- 1) przekazaniu dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane, z naruszeniem zasad ich udzielania poprzez zawarcie umów z:
 - Rzymsko-Katolicką Parafią Św. Jadwigi w dniu 14.10.2009 r. w przedmiocie udzielenia dotacji w kwocie 30.000 zł na sfinansowanie zadania „Remont placu przed zabytkowym kościołem”;
 - Rzymsko-Katolicką Parafią p.w. św. Jerzego w dniu 16.11.2009 r. w przedmiocie udzielenia dotacji w kwocie 30.000 zł na sfinansowanie zadania „Wymiana okien w kościele zabytkowym p.w. św. Jerzego”;

Sygn. akt BDF1/4900/40/38/RN-5/12/982

co jest niezgodne z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz § 1 uchwały nr XXIX/281/2005 Rady Gminy (...) z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji z budżetu Gminy (...) na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru;

2) przekazaniu dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane, z naruszeniem zasad ich udzielania poprzez zawarcie umów z:

- Domem Pomocy Społecznej w dniu 07.08.2009 r. w przedmiocie udzielenia dotacji w kwocie 400.000 zł na sfinansowanie zadania „Remont pomieszczeń III piętra budynku Głównego Domu Pomocy Społecznej”;

- Rzymsko-Katolicką Parafią św. Katarzyny w (...), w dniu 19.10.2009 r. w przedmiocie udzielenia dotacji w kwocie 12.181,70 zł na sfinansowanie zadania „Konserwacja pokrycia dachowego zabytkowego kościoła p.w. św. Rocha w (...)”;

- Rzymsko-Katolicką Parafią p.w. (...) w dniu 4.12.2009 r. w przedmiocie udzielenia dotacji w kwocie 6.400 zł na sfinansowanie zadania „Wykonanie i montaż witraża w kościele zabytkowym p.w. św. (...)”;

co jest niezgodne z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

oraz wymierzono Obwinionemu karę upomnienia i obciążono kosztami postępowania,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Izba Obrachunkowa, w wyniku zaopiniowania z uwagami sprawozdania Wójta Gminy z wykonania budżetu Gminy (...) za 2009 r., zawiadomiła Rzecznika dyscypliny finansów publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą przy RIO o naruszeniu przez Wójta Gminy, dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, tj. dokonaniu wydatku ze środków publicznych bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia.

Zawiadomienie dotyczyło udzielenia z budżetu Gminy dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru bez uchwały organu stanowiącego gminy, uprawnionego do udzielenia dotacji.

Rzecznik dyscypliny finansów publicznych wystąpił z wnioskiem o ukaranie pana (...), zarzucając Obwinionemu naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 8 pkt 1 uodfnp, tj.:

1) przekazanie dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach nie wpisanych do rejestru z naruszeniem zasad ich udzielania, w zakresie umów zawartych z:

- Rzymsko-Katolicką Parafią Św. Jadwigi w sprawie udzielenia dotacji w kwocie 30.000 zł na sfinansowanie zadania „Remont placu przed zabytkowym kościołem”,
- Rzymsko-Katolicką Parafią p.w. św. Jerzego w sprawie udzielenia dotacji w kwocie 30.000 zł na sfinansowanie zadania „Wymiana okien w kościele zabytkowym p.w. św. Jerzego”,

co było niezgodne z art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 81 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz § 1 uchwały nr XXIX/281/2005 Rady Gminy (...) z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji z budżetu Gminy (...) na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru;

2) przekazanie dotacji z naruszeniem zasad ich udzielania, tj. z naruszeniem wyłącznej kompetencji Rady Gminy, w związku z zawarciem umów z:

- Domem Pomocy Społecznej w sprawie udzielenia dotacji w kwocie 400.000 zł na sfinansowanie zadania „Remont pomieszczeń III piętra budynku Głównego Domu Pomocy Społecznej”,
- Rzymsko-Katolicką Parafią św. Katarzyny w (...) w sprawie udzielenia dotacji w kwocie 12.181,70 zł na sfinansowanie zadania „Konserwacja pokrycia dachowego zabytkowego kościoła”,
- Rzymsko-Katolicką Parafią p.w. (...) w sprawie udzielenia dotacji w kwocie 6.400 zł na sfinansowanie zadania „Wykonanie i montaż witraża w kościele zabytkowym”,

co było niezgodne z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o

finansach publicznych w zw. z § 1 ww. uchwały nr XXIX/281/2005 Rady Gminy (...) z dnia 27 lipca 2005 r.

Rzecznik wystąpił o wymierzenie Obwinionemu kary nagany, uznając za zasadne przypisanie mu umyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Orzeczeniem z dnia 23 stycznia 2012 r. Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy RIO uznała pana (...) odpowiedzialnym za nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 8 pkt 1 uodnfp, przy czym czyny przypisane Obwinionemu zostały sformułowane w sentencji orzeczenia w taki sam sposób, jak we wniosku o ukaranie, wskazano natomiast inne, niż we wniosku o ukaranie, przepisy prawa materialnego, które - zdaniem Komisji I instancji - zostały naruszone.

W przypadku zabytków niewpisanych do rejestru zabytków prowadzonego przez wojewodę RKO uznała, że udzielenie dotacji było niezgodne z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz § 1 uchwały Rady Gminy (...) w sprawie określenia zasad udzielania dotacji z budżetu Gminy (...) na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru. W przypadku zabytków wpisanych do rejestru uznano, że udzielenie dotacji było niezgodne z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 44 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

RKO wymierzyła Obwinionemu karę łączną upomnienia i orzekła o zwrocie kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa.

W uzasadnieniu orzeczenia Komisja przedstawiła następujący stan faktyczny sprawy.

W dniu 27 lipca 2005 r. Rada Gminy (...) podjęła uchwałę w sprawie określenia zasad udzielania dotacji z budżetu Gminy (...) na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru.

W 2009 r. Rada Gminy nie podejmowała odrębnych uchwał w sprawie udzielenia dotacji oraz kwot przyznanych środków w odniesieniu do umów wskazanych we wniosku o ukaranie.

W uchwale budżetowej na 2009 rok Rada Gminy (...) uchwaliła w dziale 921 „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego”, rozdział 92120 „Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami”, § 2720 „Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie prac remontowych i konserwatorskich obiektów zabytkowych przekazane jednostkom niezaliczanym do sektora finansów publicznych” plan wydatków w kwocie ogółem 478.580,96 zł.

Na tej podstawie Wójt Gminy, pan (...), działając w imieniu Gminy (...), udzielił z budżetu gminy dotacji, będących przedmiotem postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Z informacji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wynika, że do rejestru zabytków województwa wpisane są 3 spośród zabytków objętych dotacjami, tj. budynek Głównego Domu Pomocy Społecznej, Kościół p.w. św. Rocha w (...) oraz Kościół p.w. św. (...), natomiast 2 pozostałe, tj. Kościół p.w. św. Jadwigi oraz Kościół p.w. św. Jerzego, nie są wpisane do tego rejestru (figurują one jedynie w gminnej ewidencji zabytków).

W związku z art. 24 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, RKO przeanalizowała przepisy obowiązujące w czasie orzekania i w czasie

popęnienia czynów zarzucanych Obwinionemu i stwierdziła, że żaden z porównywanych przepisów nie jest względniejszy dla Obwinionego. Zastosowano zatem przepisy obowiązujące w czasie orzekania.

RKO ustaliła, iż Obwiniony znajduje się w kręgu osób podlegających odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych z art. 4 pkt 1 uodnfp, jako osoba wchodząca w skład organu wykonującego budżet.

RKO wskazała, że jednostki sektora finansów publicznych – stosownie do art. 44 ust. 2 ustawy o finansach publicznych - dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Zasady dotowania z budżetów jednostek samorządu terytorialnego prac przy zabytkach normują przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którą organ stanowiący gminy może udzielić dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale (art. 81 ust. 1 powołanej ustawy). Bezspornie zatem dotacja winna być udzielona w odniesieniu do zabytku ujawnionego (w dacie jej udzielenia) w rejestrze zabytków, a dotowany podmiot oraz kwotę i przedmiot dotacji powinien określić organ stanowiący gminy. Dopiero na tej podstawie organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego (tu: wójt gminy) byłby uprawniony do podpisania umowy o udzieleniu dotacji.

W ocenie RKO, Obwiniony, udzielając dotacji na sfinansowanie prac wykonywanych w obiektach niewpisanych do rejestru zabytków (tj. na remont placu przed kościołem i na wymianę okien w kościele) naruszył dyspozycję art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 44 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, a także § 1 uchwały Rady Gminy (...) z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji z budżetu Gminy (...) na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru.

Skoro zabytki te w dacie zawierania umów o dotacje nie były wpisane do rejestru zabytków, a jedynie do gminnej ewidencji zabytków, brak było podstaw do finansowania z dotacji prac przy tych zabytkach.

RKO nie zgodziła się natomiast z zawartym we wniosku o ukaranie zarzutem naruszenia przepisów art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Zdaniem RKO, sprawy ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zostały wymienione *expressis verbis* jako zadania własne gminy w art. 7 ust. 1 pkt 9 tej ustawy, który niewątpliwie mieści się w kategorii spraw publicznych o znaczeniu lokalnym, o których mowa w art. 6 ustawy o samorządzie gminnym.

W odniesieniu do pozostałych udzielonych dotacji Obwiniony – zdaniem RKO – naruszył wyłącznie wskazane wyżej przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i ustawy o finansach publicznych (nie miało tu miejsca naruszenie uchwały Rady Gminy (...), ponieważ dotowane obiekty znajdują się w rejestrze zabytków).

Działania Obwinionego wypełniły znamiona czynu określonego w art. 8 pkt 1 uodnfp, naruszono bowiem zasady udzielania dotacji wyłącznie przez organ stanowiący gminy i wyłącznie na prace przy zabytkach wpisanych do rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

W ocenie RKO, Obwiniony popełnił przypisane czyny nieumyślnie, nie dochowując należytej staranności w ustaleniu podstaw prawnych i faktycznych udzielonych dotacji. Opierał się na błędnym utożsamieniu „rejestru zabytków” z „gminną ewidencją zabytków”, a także uznał, iż do kompetencji organu stanowiącego należy wyłącznie określenie zasad udzielania dotacji, a nie przyznanie dotacji. Nie mając zamiaru naruszenia dyscypliny finansów publicznych, popełnił je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w

danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia naruszenia przewidywał albo mógł przewidzieć. Za taką oceną – zdaniem RKO – przemawiała treść pisma złożonego przez pełnomocnika Obwinionego, w którym podniósł on, iż wiadomość o błędnej interpretacji przepisów Obwiniony powziął dopiero w 2010 r., po doręczeniu uchwały Składu Orzekającego RIO. Tym samym w momencie popełnienia czynów nie mógł przewidywać, iż działał z naruszeniem obowiązujących przepisów.

Cytując - w uzasadnieniu orzeczenia - stwierdzenia Rzecznika dyscypliny, iż „w sprawie mamy do czynienia z błędem Obwinionego związanym ze sferą prawa, i w tym znaczeniu Obwiniony nie podjął żadnych działań, które prowadziłyby do wyeliminowania tego błędu przed rozdysponowaniem środków publicznych”, RKO uznała, że wskazują one na podobną interpretację.

Komisja nie przychyliła się jednak do wniosku Rzecznika o uznanie działania Obwinionego za umyślne.

Oceniając stopień szkodliwości przypisanych czynów dla finansów publicznych, RKO wzięła pod uwagę fakt, iż obiekty objęte dotowaniem zostały później wpisane do rejestru zabytków prowadzonego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (Kościół Parafialny Św. Jadwigi z dniem 27 grudnia 2010 r., Kościół Św. Jerzego z dniem 11 maja 2011 r.), co potwierdza ich obiektywny charakter jako zabytku, a w odniesieniu do skutków popełnionego naruszenia – fakt, iż środki wydatkowane na dotacje dla ww. parafii zostały w całości zwrócone do budżetu gminy.

Na podstawie poczynionych ustaleń RKO uznała, iż karą adekwatną do popełnionych czynów będzie łączna kara upomnienia, jako współmierna do stopnia zawinienia Obwinionego, wymierzona z uwzględnieniem jego dotychczasowej niekaralności.

Orzeczenie to zostało zaskarżone na niekorzyść Obwinionego przez Rzecznika dyscypliny finansów publicznych I instancji, który wniósł o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez komisję orzekającą I instancji. Rzecznik zarzucił orzeczeniu:

- 1) naruszenie przepisów art. 135 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych poprzez przypisanie Obwinionemu naruszenia przepisów, które nie występowały w opisie czynów zawartym we wniosku o ukaranie, z jednoczesnym pominięciem w sentencji orzeczenia przepisów wskazanych w tym wniosku, jako naruszone przez Obwinionego,
- 2) bezpodstawne przyjęcie nieumyślnego charakteru naruszenia dyscypliny finansów publicznych oraz nieznacznego stopnia jego szkodliwości.

Rzecznik przedstawił następujące uzasadnienie odwołania.

Odnosnie do pierwszego zarzutu, Rzecznik stwierdził, że we wniosku o ukaranie wskazane zostały, jako naruszone przy przekazaniu dotacji na sfinansowanie zadania „Remont placu przed zabytkowym kościołem” oraz zadania „Wymiana okien w kościele zabytkowym p.w. św. Jerzego”, przepisy art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 81 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz § 1 uchwały Rady Gminy w sprawie określenia zasad udzielania dotacji z budżetu Gminy (...) na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru. Podstawą przyjęcia przez Rzecznika dyscypliny takiej klasyfikacji było stwierdzenie, że w czasie udzielenia dotacji nie było podstaw prawnych do uznania związanych z tym wydatków za mieszczące się w zakresie zadań gminy.

Przedstawioną w tej sprawie argumentację RKO, zgodnie z którą „sprawy ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zostały wymienione *expressis verbis* jako zadania własne gminy w art. 7 ust. 1 pkt 9 tej ustawy, który niewątpliwie mieści się w kategorii spraw publicznych o znaczeniu lokalnym, o których mowa w art. 6 ustawy o samorządzie gminnym”, Rzecznik ocenił jako pozostającą – w ustalonym stanie faktycznym – w oczywistej kolizji z przepisami określającymi zakres zadań gminy w sprawach ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Fakt późniejszego wpisu do rejestru obiektów objętych dotacją rzecznik uznał za pozbawiony znaczenia prawnego w odniesieniu do zakresu sprawstwa czynów przypisanych Obwinionemu.

W związku z tym Rzecznik dyscypliny stwierdził, że wskazane przez niego, jako naruszone, przepisy art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 81 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zostały określone prawidłowo, a dokonana przez Komisję w tym zakresie zmiana nie znajduje podstawy prawnej i stanowi naruszenie przepisów art. 135 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 131 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Odnosząc się do drugiego zarzutu, Rzecznik podniósł, że przyjęcie przez RKO nieumyślnego charakteru naruszenia dyscypliny finansów publicznych w związku z błędnym utożsamieniem rejestru zabytków z gminną ewidencją zabytków nie znajduje uzasadnienia, ponieważ stan faktyczny i prawny (a konkretnie przyjęty przez Obwinionego tryb postępowania, tj. odstąpienie od procedur i bezkrytyczne oparcie decyzji na własnym przekonaniu i opinii skarbnika, odnoszącej się tylko do finansowych możliwości udzielenia dotacji) wskazuje na co najmniej zamiar ewentualny naruszenia, a podnoszona w uzasadnieniu orzeczenia okoliczność, że wiadomość o błędnej interpretacji przepisów Obwiniony powziął dopiero po doręczeniu uchwały RIO nie powinna być uwzględniana, gdyż od osoby dysponującej środkami publicznymi wymagana jest znajomość prawa w zakresie określającym podstawy jej działania.

Ocena stopnia szkodliwości naruszenia (jako nieznaczego) również nie znajduje żadnych podstaw, ponieważ Skład Orzekający RIO negatywnie ocenił sprawozdanie Wójta Gminy (...) z wykonania budżetu Gminy za 2009 r. w tym zakresie, opiniując je z uwagami.

Kolejną podniesioną w uzasadnieniu orzeczenia okoliczność, że dotacje zostały w całości zwrócone do budżetu gminy, Rzecznik uznał za niemającą związku z kwestią odpowiedzialności pana (...), gdyż było to wynikiem działań jego następcy.

Rozpatrując odwołanie, Główna Komisja Orzekająca stwierdziła, że stan faktyczny w sprawie został ustalony w sposób nienasuwający zastrzeżeń żadnej ze stron i niewymagający podejmowania dodatkowych działań.

Nie budzi również kontrowersji kwalifikacja prawna zarzucanego i przypisanego Obwinionemu naruszenia ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, jako czynu określonego w art. 8 pkt 1 uondfp (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu oraz orzekania w I instancji), tj. przekazania dotacji z naruszeniem zasad lub trybu jej udzielania. We wszystkich pięciu przypadkach udzielenie dotacji nastąpiło bez właściwej podstawy prawnej; bądź to w postaci odrębnej uchwały organu stanowiącego gminy, określającej kwoty dotacji i ich przeznaczenie, bądź też – jak to miało miejsce w dwóch przypadkach - dotacja została udzielona na cel niepodlegający dotowaniu (na remonty obiektów nie wpisanych do rejestru zabytków).

Przedmiotem zarzutów strony odwołującej się jest natomiast kwalifikacja prawna w zakresie naruszonych przepisów prawa materialnego (wraz z konsekwencjami w postaci

naruszenia przepisów proceduralnych uondfp) oraz dokonana przez RKO ocena stopnia winy i szkodliwości dla finansów publicznych działania Obwinionego.

Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

Z dniem 11 lutego 2012 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 1429), zarzuty zawarte w odwołaniu stały się nieaktualne.

W odniesieniu do zarzutu dokonania przez organ I instancji zmiany kwalifikacji prawnej czynów z naruszeniem przepisów art. 135 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 131 ust. 1 uondfp, GKO stwierdziła, że do tak opisaney zmiany w istocie nie doszło, gdyż w rozpatrywanej sprawie zarówno we wniosku o ukaranie, jak i w sentencji orzeczenia, wskazany został ten sam przepis ustawy, tj. art. 8 pkt 1.

Obowiązujące w czasie orzekania przez RKO przepisy art. 131 ust. 1 uondfp wymagały, by przewodniczący składu orzekającego poinformował obecne na rozprawie strony jedynie o możliwości zakwalifikowania zarzuconego obwinionemu naruszenia wg „innego przepisu ustawy” (czyli ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych). Dopiero po zmianie przepisów, tj. po 11 lutego 2012 r., obowiązek informowania dotyczy również „innego naruszonego przepisu prawa”. Analogiczne zmiany, w zakresie zawartości orzeczenia, wprowadzono w art. 135 ust. 1 pkt 5 uondfp.

Podobnie, w związku z uchycieniem art. 22 uondfp, w dacie orzekania przez GKO za niezasadny należało uznać zarzut bezpodstawnego przyjęcia nieumyślnego charakteru naruszenia dyscypliny finansów publicznych. W rozpoznawanej sprawie porównanie przepisów prawa, obowiązujących w dniu orzekania i popełnienia naruszenia, prowadzi do wniosku, że stosowanie przepisów obowiązujących w dniu orzekania jest względniejsze dla sprawcy, ponieważ brak możliwości oceny działania jako umyślnego powoduje, że ta okoliczność bezpośrednio nie może wpływać na pogorszenie sytuacji prawnej Obwinionego. Istotą niezbędnych ustaleń w powyższym zakresie jest wyłącznie wykazanie zawinionego zachowania Obwinionemu, zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 2 uondfp.

Odnosząc się do ostatniego zarzutu, dotyczącego braku podstaw do uznania popełnionych czynów za naruszenie o nieznacznym stopniu szkodliwości dla finansów publicznych, GKO nie znalazła dostatecznego uzasadnienia dla podważenia rozstrzygnięcia wydanego w I instancji wyłącznie ze względu na tę okoliczność.

W związku z powyższym, Główna Komisja Orzekająca orzekła, jak w sentencji.